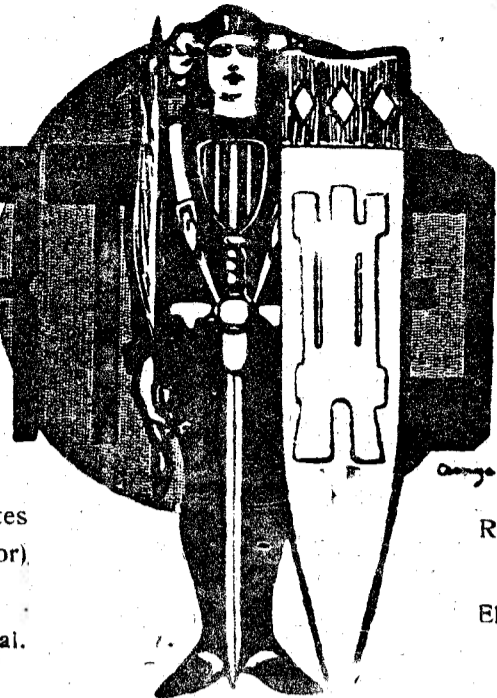

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre. 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESÓS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Les Eleccions Municipals de demà ¡ ELECTORS !

Repetim-ho: Demà és el dia en que el còs electoral podrà manifestar-se, dintre del límit que li marquen unes llistes preparades amb parcialitat irritant, de un modo indubitable. Som optimistes, i creiem que'l nostre poble, jutjant els presents moments de descredit de la Corporació municipal, sabrà dir, encare que sigui amb l' esforç que cal, que és saludable pels intessos del poble un cambi que dongui solvència a una actuació prudent i sincera que ampari indiferentment els drets de tots i que no sigui escola de preferències de camarilla.

La candidatura que 's presenti enfront de la nostra, si personalment ens pod mereixer tots els respectes, colectivament la considerem junyida al carro del desprestigi que penosament va arrojant l' actual majoria.

Es per això, i perque representa totes les ànsies de renovació, que hem de recomanar que 's voti la següent candidatura:

DISTRICTE PRIMER

D. Antoni Clará i Busquets

DISTRICTE SEGÓN

**D. Sebastiá Mora i Mora
 D. Josep Marcet i Banús**

La seva llealtat i el seu sitgetanisme, orfe d' eixorcs i incivils convulsionismes, són garantia d' una actuació plena d' entusiasmes i de serenitat constructiva.

SITGETANS: ¡ A VOTAR !

Art, Capital i Treball (i¿!?)

En el propi «Retiro» (i per què serveix el Reglament?) s'hi ha celebrat una reunió pública per a proclamar els candidats convulsionistes.

Va presidirla el Cacic («¿cómo nó?») i, entre altres de menor cuantia, parlà el «Pájaro azul», qui, barrejanthi altres ximpleries, ens digué que ell «no sabia hablar catalán», de lo que n'estava orgullós.

Aquest «xisto» tan estúpit fou aplaudit per la colla caciquista; sense que ningú li tirés en cara, com es mereixia, que com es que havia fugit del seu país i havia vingut

a menjarse el pa a Catalunya, terra sempre generosa i pròdiga fins per aquets mal agraits que la bescanten.

Un altre per l'estil del «Pájaro» insultà grollerament als catalans. I tot allò semblava un meeting de la U. M. N. presidit per l' autèntic «D. Clodoaldo».

Però el «clou» de la festa sigué el *compañero* Durán, qui tot melós i manyac va dir que la candidatura d' ells representava l' ideal de l' Humanitat progressiva: l' *Art*, el *Capital* i el *Treball*, tot íntimament confós, formant una sola peça.

I per a dir això s' ha fundat la «Casa del Pueblo»; es canta «La Internacional» i es posa la bandera roja al balcó el dia del Primer de Maig?...

I per a fer aquest «descubrimient» es té el nomenament de delegat regional de la «Unión General de Trabajadores» i es car-teja continuament amb els capdills socialistes?, quan el més taujà burgés ho sotscriuria a ulls clucs!...

—Taapa, taaapa!... — que deya aquell al «contempar» tanta brutícia, que despeideix una pestilència insoportable.

Els reconstructors

En la reunió electoral que tingué lloc el divendres de l'altra setmana en el Centre Nacionalista En Planas Robert va esboçar la idea de la formació d'un partit local quin principal objectiu fos el motor i l'ordenació de la vida civil del nostre poble.

Va dir que havia de democratitzar-se la vida de la Corporació Municipal: que no era lògic que estigués a l'albir d'una majoria l'adoptar acorts i introduir modificacions morals o materials, de benefici o de perjudici, que transcendissin a generacions futures; que era natural que en les coses transcendents que afectaven a la vida substancial del poble, aquest fos escoltat en plebiscit, o quan menys per aquelles adequades representacions socials que en sí formen o es concreta l'estat latent de la opinió pública.

I advertí que en aquest ample acoblament hi podrien formar homes de diferents ideals i de totes les classes socials, ja que a tots, i a cadascú dintre de la seva esfera d'acció, interessa el constant millorament de la vida comunal.

Tots els reunits aprovaren la fonamental idea del projecte que esboça nostre amic, creient sincerament que és factible de que pugui traduir-se d'una manera pràctica en una bella realitat.

Destriament

Analitzem amb la delicadesa i fidelitat que ens dicta l'amor a la nostra vila, els elements avui en pugna, i definim-ne llur virior.

L'un sector ostenta per damunt de llur actuació, a més d'un desig de perfeccionament—i és convenient únic i comú, que aquesta guisa és la norma més clara i pulcra per administrar un poble—un Ideal, potser el més noble dels ideals humans: que és estimar la terra on hem nascut, on ens nodrim i es nodriren els nostres pares i avantpassats, que ens han llegat aquesta Catalunya tan bella, fecunda i lluminosa, per a que la

enaltim i n'excloquem tota banalitat eixorca.

Dintre aquest Ideal tan immensament obert, és tan sòlit i segur l'abrigall que oferim, que hi tenen cabuda folgada les vertaderes aspiracions llibertines, redemptores i de plenitud.

L'altre agrupament, o desconeix el fluit lluminós que ens irradia, aquesta força que ens arriba al cor i ens ungeix amb la mateixa saó de la nostra terra, o bé els seus components han lliurat l'ànima i el seny a la farça per mòvils purament falsos i materialistes, oi més d'absurda cobejança. Ells, però, a despit del poble, els que no es declaren francament «tant se me'n dona» o absolutistes, quan parlen de llur significació—que goso a dir és l'ideal en síntesi adoptat per quasi la totalitat de obrers comprensius,—en parlen com si evoquessin una visió, una ciutat vista de lluny, vagament... amb una impassibilitat i un bandeix que exterioritza impotencialitat d'esperit, corrupció.

Però el nostre Ideal és pur: és ben palès; és una clarícia; està a a l'abast de tothom: és una llei que gravita damunt nostre, i estem obligats a esdevenir-ne intèrprets, malgrat la incomprendible incomprendibilitat d'alguns; i s'enclou en una sola concepció: esperitualitat. Si enlairem el pensament en tots els actes de la vida, obrarem santament; servarem prestigi i dignitat.

I avui, arborats per la fè, hem de compenetrar-nos per a evidenciar el lloc de redempció a ultrança: per a que 'l nostre sacratíssim ideal triomfi.

PUIG

Tambè a l'Hospital?

Es tan gros, que casi no ho volem creure, a pesar d'afirmarse públicament:

La sagrada Casa dels Pobres, que havia sigut sempre respectada en tota mena de lluites polítiques, i aon la tolerància i verdadera caritat hi tenien tan bella estada, ha sigut barroerament atropellada, i

el caclquisme més brutal hi ha fet irrupció, coaccionant als assilats i empleats, «pregantlos»—ja savem lo que volen dir aquets «precis»—que votin la candidatura patrocinada pel Sr. Ventureta i la recomanin als seus familiars:

Tot això tan edificant es objecte d'uns especials comentaris que ni volem reproduir.

¡Quanta inconsciència! I, mentrestant, el Pabelló pera tuberculosos sens construirse!

Calaix de sastre

Aquesta Secció cada dia és més nodrida i els col·laboradors surten com a bolets. Ens diuen avui:

Són generals les queixes contra les ilegalitats i omissions que contenen les llistes electorals, de que ja ens hem ocupat altres vegades. Vehins fills de Sitges, que no se han mogut mai i figuraven en anteriors llistes, n'han sigut trets barroerament, despòticament, pel Cacic.

El procediment que segueix per treurels és el següent: Ve la rectificació del Padró, i En Julià, amb *tota falsetat*, treu un bon nombre de vehins que no li són adictes, diguent simplement que han perdut el vehinatge, sense dir res als interessats per que puguin defensarse de tals mentides. Poc després ve la rectificació del Cens (per l'Abril) i allavors, fundantse en que han sigut trets del Padró, els exclou de les Llistes.

Per cert que un guarda jurat de Garraf, que fa vint anys viu a Sitges (Joaquim Marco), i ha figurat sempre en el Padró i en el Cens, l'any passat En Julià el va treure de l'un i l'altre, diguent que se havia ausentat de Sitges, lo que era completament mentida.

En Marco es trovava amb que no era vehí d'enlloc, puig no se havia empadronat en cap més poble; i devant de un acte tan criminal, denuncià al Cacic al Jutjat, no haventse encare resolt aqueix assumpte.

Per la pillada del Califa, En Marco avuy no pod votar. I com aquest, molts altres.

En Mitjans, acompanyat del seu cosinet, busca vots desesperadament, faltant a les obligacions que li imposa el seu ddure d'alcalde. Coacciona despòticament als empleats i retreu a tothom els serveis (de reglament) que els hi han pogut fer a Cà la Vila: si a l'un li ha expedit una cèdula, si a l'altre un document de quintes; si han cursat una alta de contribució, etc... Fa veure que això és un gran favor, no sent més que una obligació que's té.

Com que a un Alcalde li està prohibit buscar vots, estem coleccionant datos i queixes d'aquestes coaccions, als efectes legals.

I després que no'ns vingui amb això de persecucions, etc., etc., perque en el món ja se sab que no es pod fer lo que a un li dona la gana ni burlarse tan descaradament del dret dels ciutadans.

DE SANT PERE DE RIBAS

Consequències d'un panegíric

Amics meus, em sento popular! L'ase'm fum si no he rebut un centenar de felicitacions per les lloances que, en una meva «Crònica» publicada en el *Diario de Villanueva*, vaig dedicar, emportat per una sincera admiració, al redemptor que, per voler de Deu, ens ha sortit a Ribes. En totes elles se m'atja a que vagi continuant. Gràcies a tots!

Però la popularitat, a l'igual que les roses, té les seves espines: Entre el munt de felicitacions, hi he trovat quelques protestes (ben poques per sort) dissentint del meu parer, que, sols perque'n era favorable al Sr. Ricart, jo creia intangible. Però ¡com que hi ha gent que té barra per tot!...

Naturalment, aquestes protestes són d'enemics reconsagrats del senyor Ricart. Ja se sab: en aquest món, l'home que's distingeix és el blanc de les envejes del pròxim. *Sin embargo*, encare que brams d'ase no pugen al Cel, no hi hà dret a parlar del Sr. Ricart (que Deu me'l guardi ben lluent i gras i amb les ungles llargues i senyorials) en la forma irrespectuosa, irreverent gairebé, amb que ho fan aquestos senyors que protesten. N'hi han que fins tenen la gosadia d'advertir-me (sort

que no'n faig cabal) de que avans de venir a Ribas el Sr. Ricart era un gandul i mort de gana; que d' orador no 'n té res; que 'ls comentaris que fa a la Bíblia són enmatllevats a una de protestant; que fins alguna vegada s'ès fet agafar per a poguer-ne cobrar cinc centes de l'ala i repartir-seles amb l' pseudo-policia que ha entrevingut en la comèdia; que confón *predilecte* amb dialecte, *aguinaldo* amb aguinaldo, *corporament* amb corporativament, etc. Jo no crec res de tot això; perquè si fos veritat, tota la colla que 'l segueix com un remat de crestons ja l'hauria etgegat a dida. Voleu dir que 'n són tant de rucs?...

Jo en tot això sols hi veig una cosa : ¡mai diríau què? Doncs el més natural en un home de talent sobrat com el Sr. Ricart: modèstia! Modèstia pura!...

I us ho vull demostrar en forma que no té volta de fulla ;

Ell, el Sr. Ricart, *no vol* mostrar aquell orgull, que molts tenen, de que són treballadors i viuen del treball honrat; ell *no vol* fer comentaris propis a la Bíblia, per a guanyarse una reputació d' erudit que no necessita; an ell *no li és cap molestia* l'esser tancat a la Model (i menys encare si els caps-grossos d' aquí li porten bones cistellades d'ous i vius reconfortants) per allò de benaventurats els que pateixen fam i sed de justícia; ell *no vol* dir dialecte ni aguinaldo ni corporativament, perquè essent com és un gran defensor de la llibertat (visca!...) comença per donar l'alt exemple de que tothom parli com li roui, encare que 'ls demés no 'l entenguin.

Tenint com té, per are, la cega confiança dels qui amb les seves suades i migrats estalvis el *fan viure* sense treballar, ¿què més necessita?

La popularitat és una mena de aura matinal que t'afalaga dolçament i omple el cap de belles il·lusions. Us confesso, amics, que uns moments m'he sentit pertorbat per l' encís d' aquesta popularitat. Em deia a mi mateix: Mira, xicotl, si are t'entenguessis amb el senyor Ricart, potser ens podríem viure tots dos a la *esquena* dels pobres pagesos. Però el seny s'ès imposat : he fet un càlcul aproximat, i he vist que a Ribes no hi hauria prou *esquenes* per a mantenir-nos a tots dos. Generosament he renunciat a tan bella canongia. Adeusiau, viatjes a Barcelon! Adeu, bons esmor-

zars i millors dinars i sopars de quatre duros!...

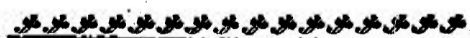
I are que parlem de protestes. No s'ha fixat el Sr. Ricart en els articles «llenos de grollerías» que apareixen en aquest periòdic, volent-li treure els drapets al sol, firmats per un tal X. X.? No li sembla al Sr. Ricart que aquest X.X. és un valent pocavergonya? Jo n'estic ben convençut; perquè la persona que critica al senyor Ricart (repeteix novament que és intangible) és que no coneix la vergonya ni té «modos» ni n'ha tingut mai. Ja 's pod posar tranquil el Sr. Ricart, que jo li asseguro que an aquest «nyicris» li cantaré les quaranta i l' etjegaré a pastar fang. Què s'ha cregut? Per ximpls estem! eh?

I, per acabar, vuy donar un avís, en secret, al Sr. Ricart. Em sembla que la nova Junta que se ha nomenat, de la Societat de Agricultors obrers, en lloc d'esse una Junta «de palla», com era i és el desitg dels que la proposaren, té ganes de fer la clau al Sr. Ricart. Es que, avui dia, un hom no 's pod fiar de ningú: ¡ni de la camisa que porta! Dic que em sembla que «li volen fer la clau», doncs està enfadada (la Junta) amb mi perquè defenso al Sr. Ricart. ¿Veritat que si m'ataca massa fort, vostè, Sr. Ricart, ja 'm defensarà amb un «escrit» d' aquells «tan macos» que sab fer? Al capdevall, defensantme a mi es defensarà a vostè mateix. Ja veurà com, entre vostè i jo, el deixarem planxat.

Ah! are que hi penso: prego a la «Junta de la Sociedad de Agricultores obreros» que si 'm vol retreure les mieves «fechorías» no em retregui allò del «dalloñces»; no fem bromes! Si que 'm reventarien si ho fessin!...

Ai, me 'n descuidava! Jo, En P. de la S. (no P. de la J.), no soc el mateix Senyor Ricart, com molta gent pensa. «Otro gallo me cantara!...» El Sr. Ricart—per a que ho sàpiga tothom—no és tan enfatuït, que ell mateix s' alabi. Ja hi han persones que, com jo mateix, posem de relleu els seus mèrits sense cobrar ni un xavo.

P. DE LA S.

ELECTOR:

En les eleccions del diumenge se vos presenta a la vostra elecció dugues candidatures. La caciquista, o siga la que representa la fu-

nesta continuació de l'administració imperant, plena de despotismes i venjances, que ha portat el poble a la ruina, i la formada pels estaments populars, de totes les classes socials, en fraternal compenetració, al objecte de vindicar el bon nom de la vilà, i treure son governament de les mans que la han vilipendiada.

No pot ser més negativa i antipatriòtica la conducta seguida pels actuals administradors, o pels que ho acaparen tot.

S'han fet moltes promeses, s'han posat moltes primeres pedres, molts banquetes, molts bandes de trompetes, però pràcticament no han fet res pel poble.

A pesar de tenir els terrenys i un donatiu de 5.000 duros de Mr. Deering, han passat quatre anys sense construir les Cases Barates, enganyant vergonyosament als pobres inscrits que ja estan cansats de pagar quotes.

No s'han cuidat per res de les subsistències i de la vida cara de Sitges, de la policia Urbana, trobanse la via pública abandonada, els carrers a les fosques, sense sanitat ni vigilància pública, i ni sisquera han tingut interès per a construir l' Escola de la Forja ni la Biblioteca Popular, a pesar de pagar-ho la Mancomunitat.

Només s'han cuidat de vendre totes les parcelles i solars propietat del Municipi, augmentar els impostos, fins el punt de fer pagar les corones que entren al cementiri; construir un escorxador en un lloc gens higiènic, amb l'es-

candol que mig fer s'han parat les obres en sec, perquè diuen que s'han *gastat* uns 14.000 duros producte de la venda del vell, i en canvi de no fer res, han omplert de deutes al poble, no han pagat als industrials, devent més de mig any de llum, i estant conminats d' *embarg* per l' Estat i el Ajuntament del Cap del Partit, per quantiosos dsutes.

Aquesta és, sense exageració, l' administració que patim.

Cansats de tant de desgovernament i disbauxa, s'ha format una candidatura netament popular, garantia de seny i ample llibertat ciutadana, que si el poble li dona el triomf, com confiem, ens promet solemnement construir desseguit les *Cases Barates*, a quin fi ja té tots els estudis i elements necessaris per a començarles; desterar tota mena de «caciquisme»; fomentar el treball, el comerç i la indústria local; augmentar els sous dels empleats, avui tan irrisoris; treballar seriosament pel pervindre gloriós de Sitges, en totes les seves manifestacions, ja construint la *Escola de la Forja* i la *Biblioteca Popular*, ja fomentant la ensenyança, avui tan oblidada, i, per últim, armonitzar totes les tendències socials, amb l' objecte de que pugui brillar per la vilà una duradera època de benestar social i ample germanor.

Elector: si sentiu els anhels de renovació, voteu amb tota disciplina, sense alterar cap nom, puix la lluita és per l' Ideal, la següent candidatura:

Elecciones municipales

DISTRICTE PRIMER

D. Antoni Clará i Busquets

DISTRICTE SEGÓN

D. Sebastià Mora i Mora
D. Josep Marcet i Banús

Fàbrica MOSAICS

ANTON PAGÈS I C.^a

Grandioses existències

Sorça varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetat

Exit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3

SITGES

Yoghourt Natural DANONE

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verdadero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, desinfectantes, terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Clarís, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumi: Rmbla. Canaletes, 1; Dr. O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer: Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Llenas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquerdo: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SURROCA: Calle del Mar, 76.

SITGES i Farmacia de J. FERRET ROBERT i Parelladas, i

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIEROS QUÍMICOS Y FARMACÉUTICOS

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Camiseria y Guanteria

32, BOQUERIA, 32.

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

*
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurgià-Dentista nort-americà

Parelladas, 30 - Sitges

Moscateu lilegítim

VIDUA DE ROBERT

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— **SITGES** —

Telefons 338 i 393